

**Horváth Piroska
M. Simon Katalin**

Színek és szavak

**Horváth Piroska
M. Simon Katalin**

Színek és szavak

2013

A borítót tervezte és a könyvet szerkesztette
Breuer Mária

Útépités

Rohan az idő és a mai ember versenyt fut vele. Időhiányban szenvedünk valamennyien olyannyira, hogy néha nincs időnk számadásra se. Miközben génjeink hajtanak a fajfenntartáshoz szükséges anyagi javak megteremtésére, sokszor nem vesszük észre azokat az embertársainkat, akik nem bírják a terheket, beleroppannak ebbe az örült futamba, és szó nélkül tűrik vesztes létüket, Istenre bízva sorsukat. Bár ebben a túlhajszolt világban a magának élő ember képes megfelekedni a társadalom által kiszorított hátrányos helyzetű társairól, hála Istennek vannak felebarátaink, akik időt, erőt és anyagiakat áldoznak a rászoruló felkarolására. Az ő hívó szavuk nyomán ismerkedtem meg négy évvel ezelőtt egy jótékonsági célokkal rendezett bálon Horváth Piroskával, az erdélyi származású, Ausztriában élő festőnővel! Először festményeire figyeltem fel, majd megfogott a személyisége is, és ma már baráti kapcsolat fűzi őt családomhoz. Horváth Piroska az általa adományozott festmények árveréséből összegyűlt pénzeszeget idős, tehetetlen embertársainak megsegítésére ajánlotta fel. A segíteni vágyás hozott össze bennünket akkor, és azóta minden évben találkozunk ezen a jótékonsági rendezvényen. Ma már a kommunikáció modern eszközei lehetővé teszik az emberek közti kapcsolatok ápolását. Horváth Piroska internetes naplót vezet. Életnapló ez, amely a festőnő barátait tömöríti maga köré egy tarka csokorba, és amely olyan világot tár elém, ahol úgy érzem magam, mint egy lelki oázisban. A festőnő képei, irodalmi alkotások, életrajzok a művészvilág és a tudományok területéről, művek gazdag katalógusa, érdekes bejegyzések a napló tulajdonosa és a hozzá közel állók részéről teszik színessé a napló gyakran változó oldalainak arculatát.

Itt, ebben a lelki oázisban ismertem meg M. Simon Katalin író-költőt is. Miért nevezem így ezt a tehetséges alkotót? Azért, mert rövid verseibe tömörített gondolatai mögött a figyelmes olvasó hosszabb lélegzetű prózába illő világot fedezhet fel, meséi és elbeszélései olvasása közben pedig a lírai költemények ritmusa és képvilága észlelhető.

Horváth Piroska és M. Simon Katalin felnőtt korukban találkoztak, és évekig ugyanabban az iskolában pedagógusként oltogatták nagy lelkesedéssel az ifjú nemzedék lelkébe az igaz, a szép és az emberség nemes tulajdonságait. Mert ember fiából embert faragni, ez az igazi művészi alkotás! És ha megkérdeznék tőlem, hogy a két művész különböző egyéniségében talál-e közös vonásokat, hát azt felelném: Igen! Első sorban mindketten Erdély szülöttei, és pedagógusok. Közös vonásuk az érzelmi gazdagság, a tömör kifejezésmód, gondoltaik sokszínűsége, melyet alkotásaiban Horváth Piroska ecsettel, M. Simon Katalin pedig szavakkal fejez ki. Na és mindkettőjüket olyan fából faragták, hogy társaságukban jól érzi magát az ember. De mindenekelőtt kiemelem azt a közös vonásukat, hogy miután becsukták a katalógust és átadták a pedagógusi stafétát, tovább élt bennük a teremtő vágy és isteni kegyből kibontakozott bennük a megszólalásnak az a formája, amely művészi hajlamukról adott bizonyosságot, megvilágítva számukra küldetésük kiteljesedésének útját.

Horváth Piroska festményei többségükben miniatűrök, de vannak nagyobb méretűek is! Festői stílusa egyedi, a képek tematikája gazdag. Virágfestményei úgy sorakoznak, mint a gyermekcsemeték tanévnyitón osztályfőnökük vigyázó tekintete alatt. Rajtuk a virágok, mind egy-egy mosolygó gyermekfej. Tájképei a barangolásai közben látott tájak képzeletbeli megjelenítése a vászon falán. A tavasz, nyár, ősz és a tél életteli pillanatképek! Különböző az absztrakt festményeinek témaköre is, de lélekből fakadó gondolatcsermely mindahány. Festményeinek meleg, vidám színfoltjai bizakodással töltik be a szemlélők lelkét.

M. Simon Katalin gyermekekhez írott verseinek ritmusa, dallama és gazdag szókincse könnyen szállhat szájról-szájra a gyermekek világában. Meséinek szereplői viselkedésük, beszédük által példamutatók, egyéniségformálók. Prózáiban tanulságos életképekkel szembesül az olvasó és belekóstol a szerző ízes, finom humorral fűszerezett nyelvi világába. E könyvben megjelenő versei mélyről feltörő tiszta forrásból fakadnak. A természet oly közel áll a szerző lelkéhez, hogy gyakran azonosul vele, és ez által verseiben a természeti elemek emberi tulajdonságokat hordoznak, és emberi érzelmeket, gondolatokat közvetítenek. Különböző egyéniségüknek megfelelően, Horváth Piroska alkotó munkájára jellemző a kötetlen stílus, míg M. Simon Katalin inkább a kötött versformát választja.

Jelen kötetből kiemelném az „Új harmónia” kép- és verspárost, ahol a havas téli táj képe és a vers „Az élet e tisztaságban”, harmonikus egységet alkot, és együtt hangsúlyozza a művészi páros lelki frissességét.

Mint művészeteket kedvelő építészmérnök meglepődtem, de ugyanakkor megtisztelve éreztem magam, amikor a szerzők megkértek, írjak tevékenységükről a megjelenő új könyvükbe. 60. életévemet betöltöttem, sok mindent terveztem, építettem, írtam, előszót azonban még egy technikai könyvhöz se. Most azonban úgy gondoltam, mindennek van egy kezdete. Bár nem vagyok szakértője egyik műfajnak se, de szeretem a szépet és örömmel tettem eleget barátaim kérésének, miközben így gondolkodtam: Ahhoz, hogy az olvasó célba jusson, utat kell építeni neki. Én elvállaltam hát az út építőjének szerepét, remélem a szerzők és az olvasók meglegedésére.

Fekete-Nagy László

Színek és szavak

... A kép-vers egymásra találása a művészetek természetes rendje, létezésük és újraszületésük a tartalom és a forma egymást kiegészítő, kiteljesítő varázsa.

A vers, a gondolat keresi a képi megjelenítés lehetőségeit, a kép pedig szépsége, esztétikai értéke mellett gondolatokat ébreszt, hatásaiban nyújt marandó élményt.

A kiválasztás, kép és vers egymásra találása és sikeres megjelenítése komoly kihívás, hisz mind a képnek, mind a versnek egymással harmonizálni kell, hogy egységbe forrva erősítsék a közös mondanivalót, művészi hatásuk feleljen meg az igényes műélvezők igényeinek.

Szerencsés egymásra találásnak lehetünk tanúi itt Horváth Piroska festőművész és M. Simon Katalin költő esetében, akik számos kép-vers alkotásukkal megtisztelő rangra emelték e különleges, de mégis oly természetes műfajt. Életútjuk, művészi pályájuk alakulása ezer szállal köti össze őket, kialakult élet-szemléletük, világlátásuk, érzékenységük a körülvevő világ rezdüléseire mind megkönnyíti számukra azt, hogy sikereket érjenek el együtt és alkotásaikkal örömet szerezzenek másoknak is.

Örömmel tölt el a létükből, gondolkodásukból és alkotásaikból eredő élmény, az ébredő és feloldódó érzelmi világ képi és írásbeli megjelenítése. Valóban az egymásra találás örömét érezni képben, versben egyaránt, az egymást erősítő gondolatokat színekben, formákban, dallamokban. S teszik mindezt lelket nemesítő szépséggel, bölcsen és szeretettel...

Nagyon találó, remek címet választottatok Kedves Piroska és Katalin annak a ma már hagyományossá vált együtt-munkálkodásnak, amit egykor elkezdtetek és ma is folytattok. Egy festőművész és egy költő-író, a széles közönség elé tárja művészetéből azt a közös, élményt nyújtó csodát, tündéri varázslatot, mely az emberi lélek legnemesebb, legtisztább és legőszintébb üzenete a világnak, olyan értékhordozója, ami sohasem múlhat el. Amit a festő színekben képes létrehozni, azt a költő szavakban teszi s ha mindez képes egymást erősíteni, plasztikusabbá és érzelmileg hatásosabbá tenni a szívekben és a lelkekben, az külön érdeme mindkettőnek. Mindnyájunk örömére...

Seres László

Adjatok !

Lelketek természetéből adjatok,
Ti, kiknek bőven jutott!
Ne várjátok a kinyújtott kezet!
A lélek nem kiált hangos szóval,
Éhének kínját reménnyel bírja.

Ti, kiknek bőven jutott, adjatok!

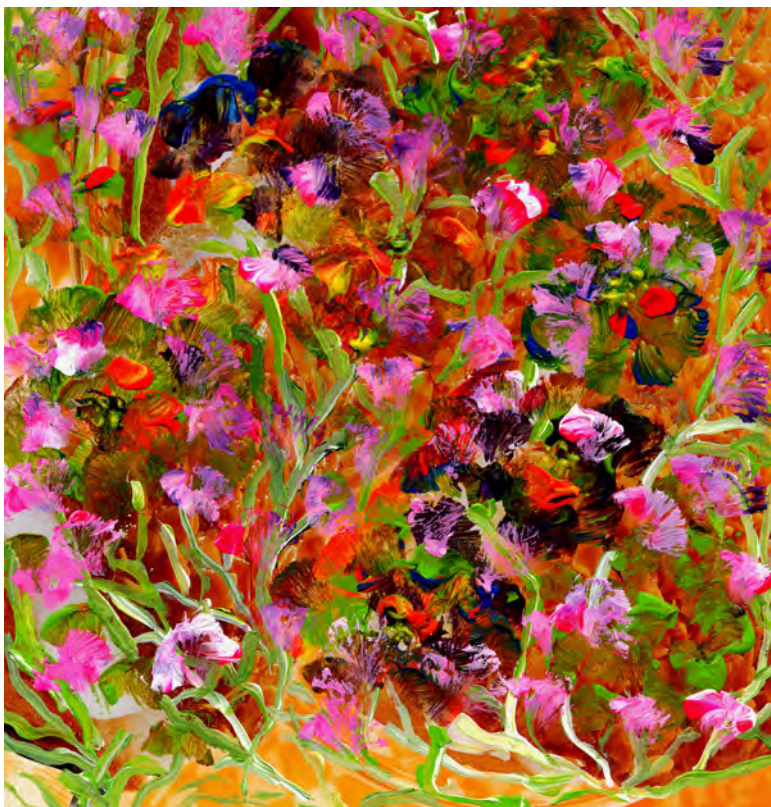

Fohász

„Tartsd meg az én tőled kapott világosságomat...”

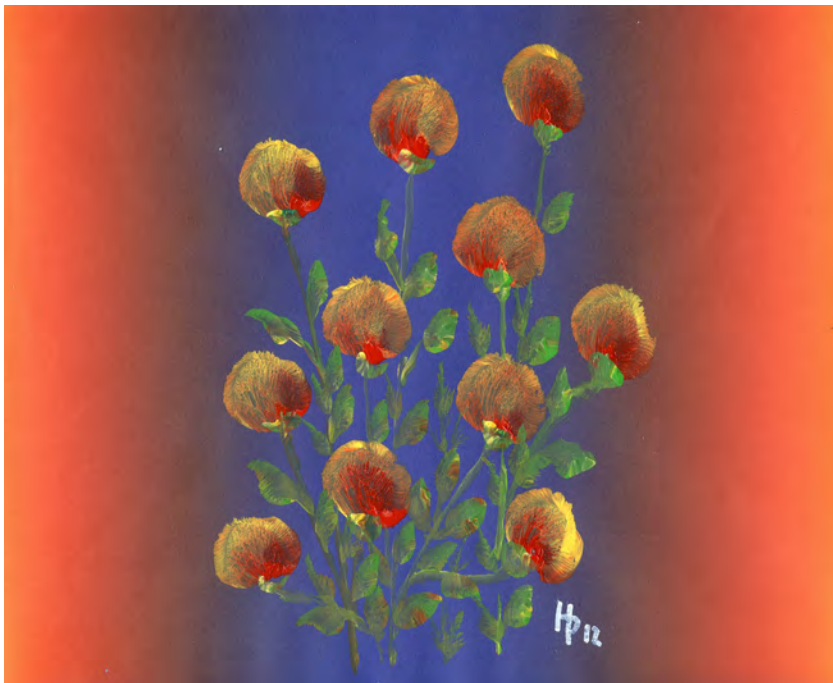
Ne kísérts engem
Magam dicséretével!
Éhezők asztalára teszek
Abból, mit tőled kaptam.
Tartsd meg világosságomat,
Hogy erőddel adhassak
A rászorulónak,
És Neked én örökké megköszönöm!

Egy kép, egy vers

Színek, szavak, ritmus,
Üzenetrejtő kedves ajándék,
Napvilág két arca:
Égi tűz hevében hűvös árnyék.

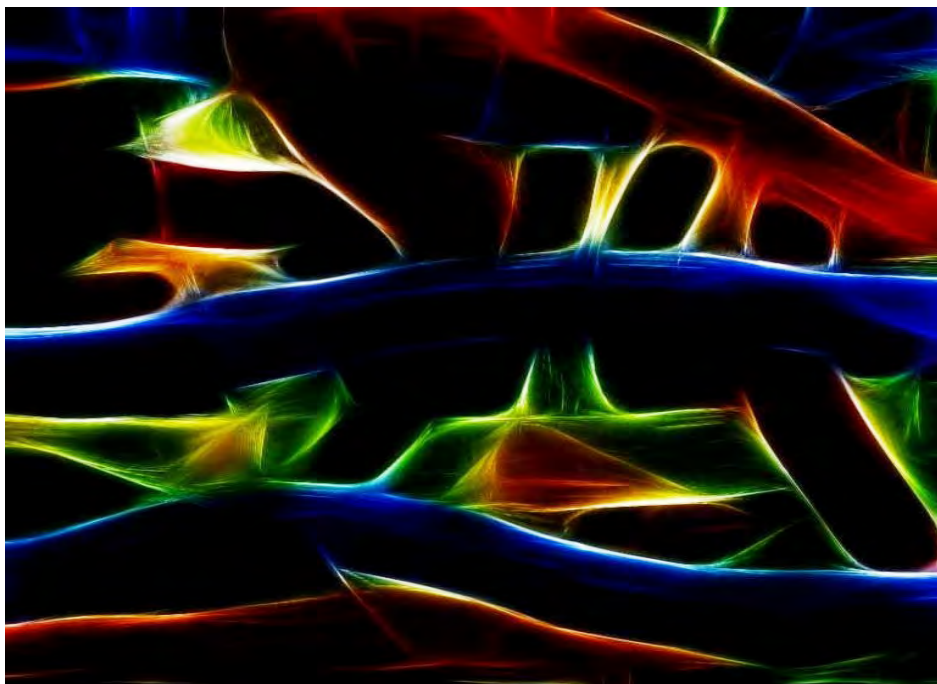
Apadó kút hangja
Aszályt elűző kegy forrásához,
Édes zamat, melyet
Kertedből az ősz asztalodra hoz.

Óhaj

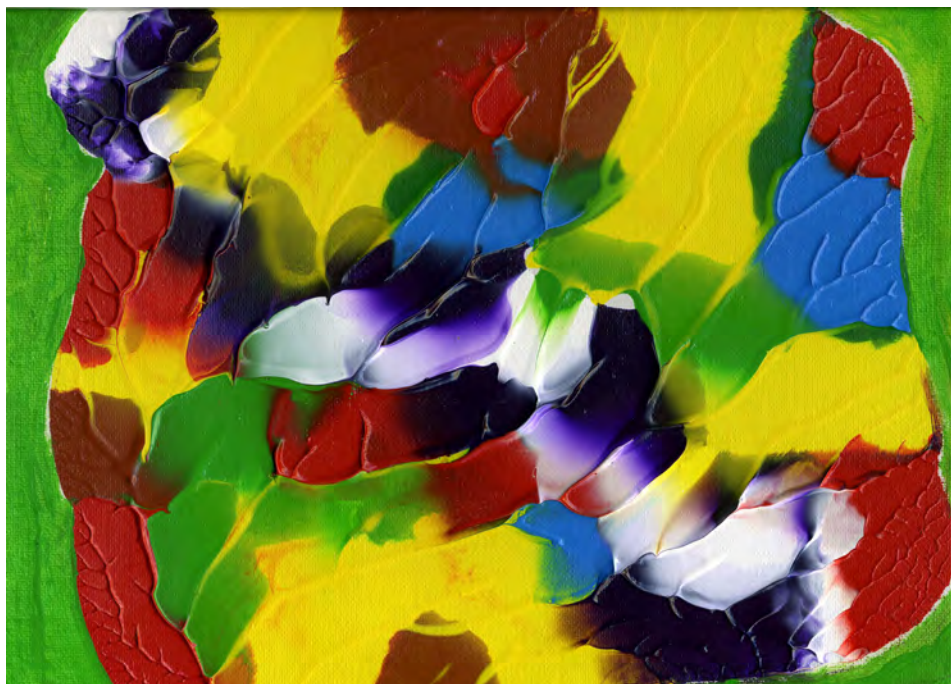
Fogy a pillanat, a perc, az óra,
A jelen, mint homok
Pereg a múltba...
Adj időt, Sors, te féktelen,
Mi bennem él, közkinccsé tegyem!

Mint mag a tavaszt csirába menti,
Madár tanítja fiát dalolni,
A múltó évszakok egymásban élnek,
Úgy szóljon szavam a jövendőnek!

A múlt jogán

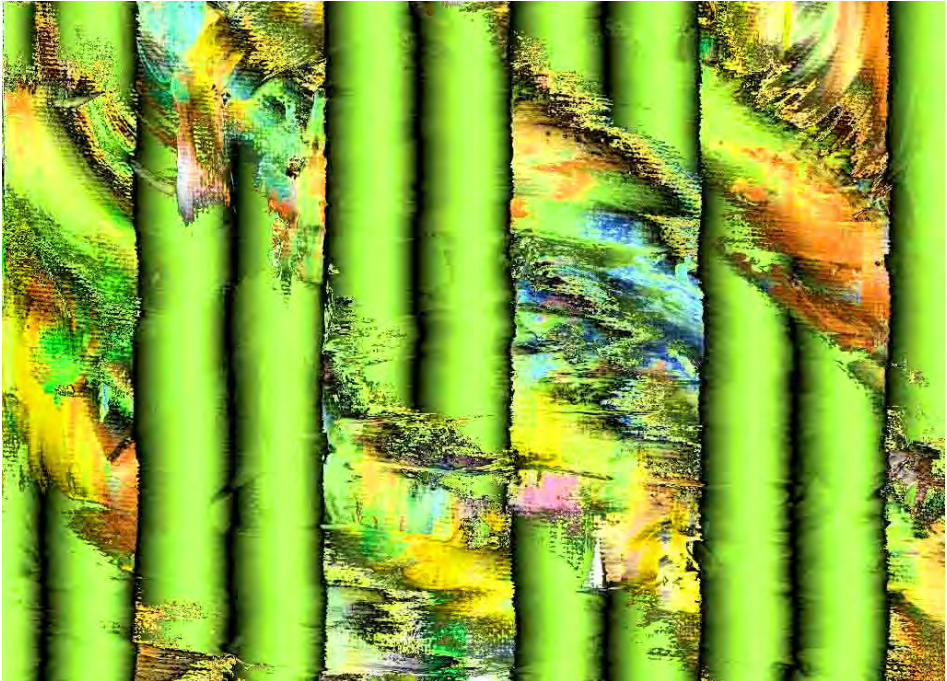
Kőbe véssük a jelent
A múlt jogán,
Vétkes halmazát
Tisztázza majd
A pórusok mélyén
Rejtőző jövő,
Vésőink botlásai
Idézik akkor
Létünket egy korban,
Mely nem múlt el
Nyomtalanul.

Érints meg!

Színek, színek,
Bölcsőnk mélyén
Körülvesznek,
Fényből fésült szivárvánnyal
Riadt lelkünk átölelik,
Gyógyírt hoznak kínjainkra,
Bekerítnek átkot oldva,
Igézettel láncra vernek,
Sírunkba is elkísérnek.

Színek, színek,
Honnan jönnek,
Hogyha sötétségben élek
Tétován,
S tapintásom melegétől
Életre kel,
Beszélni kezd
Mindahány?

Mi örökre megmarad

Ezerszer lehullhat a fák levele,
Válthatja medrét ezerszer a vándor folyó,
De örök, mi bennünk forrást fakasztott:
A dombok konok duzzogása,
A sziklás oldal,
Mely visszhangozza gyermekéveink,
Iskolánk, hol botladozva indult
Emberré válásunk,
Tempломunk, mely reményt oltott belénk.

Régi majálisok, hol buja zöld alatt
Élő nótára dobbant a láb,
És hangszóró nélkül is értettük a jó szót,
Ha emeltük a barátság poharát.

Újulhat a lomb a régi dombokon,
A folyó is vághat magának új utat,
Ám útjában mit kőbe vés a víz,
Időtlen örökségünk marad.

A fészek

Apánk hordott egyenként
Nyoszolyának venyigét,
Egy szál széna, egy szál szalma,
Így készült a fészek alja.
Verejtéke hullott sűrűn,
Amíg otthonunk felépült.

Fészekalja melegében
Anyánk oltalmazó teste
Idegen szemektől óvott,
S álmodott nekünk jó sorsot.
Álmait dalába szötte,
Ez volt az ő drága kincse,
Örökségül hagyta reánk,
A világ legszebb madárdalát.

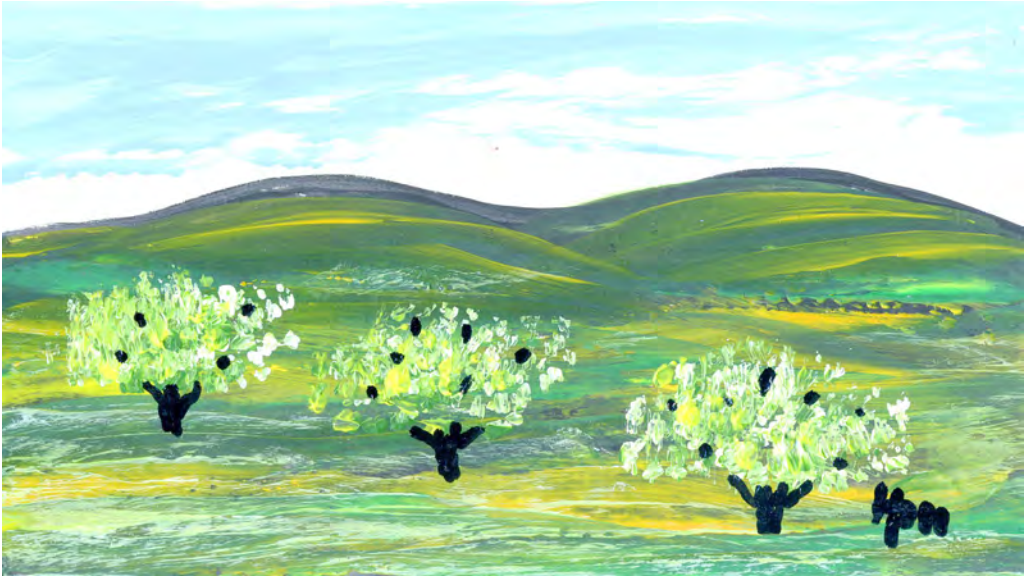
Kövek, tanítsatok!

Kövek, ti aprók, nagyok, óriások,
Helytállásra tanítsatok,
Emésztő tüzet állva daccal,
Bírjunk mindent emberi arccal!

Tanítsatok hinni a fényben,
Merülni fagyos patak vizébe,
Kérges tenyérbe lágyan simulni,
Gyermek zsebében lustán koccanni!

Kövek, ti mindent tudtok...!
Tanítsatok!

Örvendezz, világ!

A tél fakó nyomdokában
Avaron újra zöldell a fű,
Fák közt a fényben nimfák tánca sejlik,
Életet szépít most a derű.

Pán sípja szól, hangja vágyott,
Lélekhez szóló szép üzenet,
A tavasz megtisztít bő áldásával
Minden rozsdamarta mély sebet.

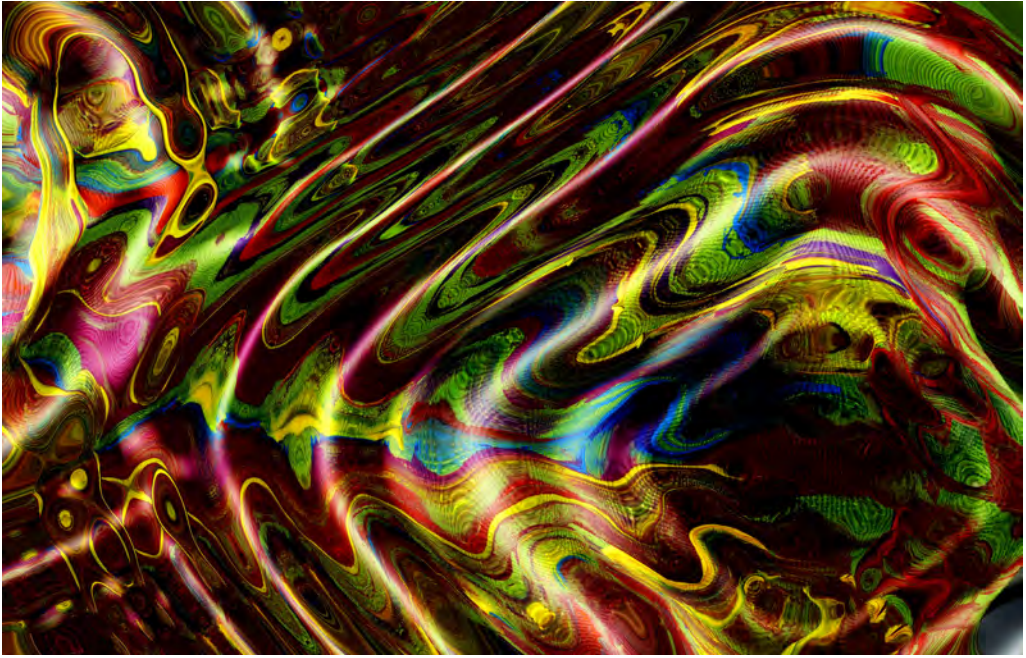
Örvendezz hát, világ, lásd meg,
Mi ajándékként öledbe hull,
Hallgasd az újulás szimfóniáját,
Ne hagyd elszállni nyomtalanul.

Nyitány

Fényt szital az ég,
Riadt rügyeeskék
Fák nedvét szívják,
Bogár botorkál józanul
Téltetemek közt,

Magát riszálva,
Egy bolondos madár
Bizsergő ágra száll,
Pereg a fény, s a szerelemnek ő
Nyitányt komponál!

Merengő

Tavaszc jött,
Én mégis fázom,
Hiába napfény, zsongás, álmok,
Itt állok... Hol van,
Ki szegre akassza téli ruhám,
Vállam virágok selymével borítsa,
S álmodnánk kettőnk tavaszán?

Az első csók

Kikeletkor két madár
Magas égből alászáll,
Fa ágára ülnek csendben,
Egymást nézik szemtől-szembe.
Selyembársony tollad éke
Zöld mezőn harmat ezüstje,
Két szép szemed csillogása
Éjben csillag ragyogása,
Hangod zengő fuvola,
Szerelmem tüzét szítja,
Erős szárnyamat kitárom,
Kérlek, kedves, légy a párom!

Ajzott szívnek hívó dala
Ekképp száll a tűző napba,
Felel rá, ki várva-várta,
Ő legyen az ifjú párja,
Kinek torkából érette
Zengett a vágy epedezve.
Elébe lép, szíve dobban,
Csőrét nyújtja első csókra.

Április

Szeszélyed lelket borzoló
Gyermeteg csalóka játék,
Mít ígérsz röpke fénysugárban,
Homályba rejtéd,
Megtagadva ajándékaid.

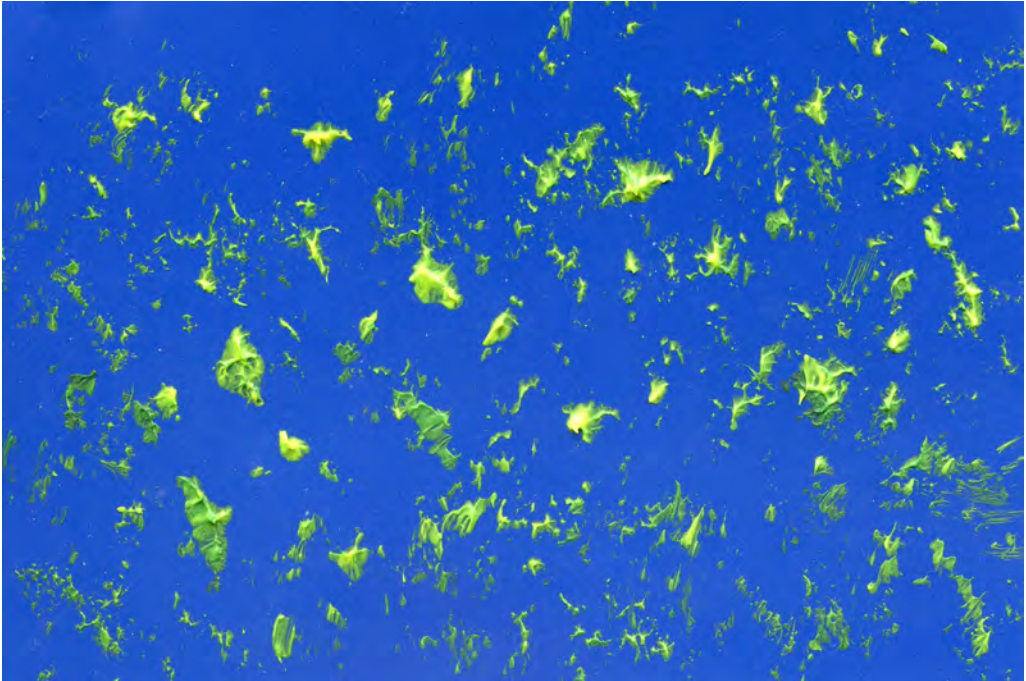
De vár rád a Nap,
Míg makrancod feledve
Mosolygó arcod fordítod felé,
És aranytallérok közt
Vezet majd virágos oltár elé.

Májushoz

Ó, május, mely vétkeed vonzotta
E kegyetlen bosszút reád?
Hisz ígértél aszút érlelő hosszú őszt,
Reményt, hogy megtelik
Kamránkban a hambár,
S elkerülnek majd a tél gondjai.

Most ím, lefagyott kerted serdülő szépsége,
Elhervadt teljében, mit gonddal ringattál,
De meglásd, erőt kapsz a lábadozáshoz,
Visszatér lelkedbe az éltető derű,
Begyógyul sebe e kegyetlen rontásnak,
Lépted nyomában újra kizöldül a fű!

Zsenge álom

Hitte a fényes arcú falevél,
A bolygó szél csak neki zenél...

Ághegyén ő álmodozva várta,
Szóljon már az a bűvös hárfa!

Jött a nyegle és halkán muzsikált,
A zsenge lélek itta dalát,

Míg a többi a zenére táncolt,
Ő a szél karjaiba vágyott,

Csak neki szóljon halkán a hárfa,
A betyár szél csak őt ringassa!

Rónamezők éke

Ábrándok éjjelén,
Rónamezők éke,
Világban füröszt a hold,
Altatót néked halkán
Lenge szellő dalol.
Álmodban hull reád a
Nyár gyöngyös harmata,
Hajnali fényben
Arcod becézi kelő nap
Játszi sugara.

A fény virága

Aranynak színétől
Ragyog üdeséged,
Aranyló fénnel becéz
Nyájas napsugár,
Ezernyi élet dúdol
Sanzont körötted,
Ősidőktől a tavasz jön veled.

Önimádat

Nem tűrted Ekho epedő szerelmét,
Ártatlan vágya halálba vitte őt...
Rád Aphrodité szórt szörnyű átkot:
Cinkos tó vizében, ha arcod meglátod,
Ígézet súlyától
Szenvedni fogsz!

Szerelem virága

Oly sokat ígérő arcod mosolya,
Ritka szépséged szemnek költemény,
Ha selymed szél fodrozza lágyan,
Ígésző szerelmet ontasz, csalfá reményt,
Dalban neveddel súgják
Epedő szívek, mit üzen a vágy, míg
Angyali arcod alatt a démon prédára vár!

Meglásd, szép virágom

Esőcseppektől arcod kivirul,
Mint szép szótól a sóvárgó lélek,
S míg tovaszállnak szürke fellegek,
Színkoszorúját fonja a fény
Homlokára a mosolygó égnek.

Nekünk is volt tavaszunk

Nekünk is volt egykor tavaszunk,
Mikor indultunk egymás felé,
Mint madár röppen rügyek között
Fészekre vágyó párja elé.

Szép tavaszunk volt nekünk egykor,
Ölelésünk elűzött minden
Kételyt, hittük, létünk gyümölcse
Beérik majd a hosszú őszben.

Mikor csendes gyümölcshullásban
Elmentél nyárutó havával,
Könnyét hullatta érted az ősz,
Hantodra borult rőt palástja.

A csend

Ha eljön hozzád, mint kedves barát,
Fogadd lelkedbe gyógyír gyanánt!
Szánd reá egypár értékes perced,
Hallgasd a józan beszélő csendet!

Ha fáraszt a csend, mely hozzád szegődött,
Lelkedbe mérges fullánkot ereszt,
Szeretnéd elűzni, mint nyomasztó nyugót,
Hisz érzed, hogy megöl, mint súlyos kereszt.

Reménnyel

Hetek óta esik szüntelen,
Könnyektől ázik az ég szeme.
Csepegő ágra nem száll madár,
Bimbó se nyílik, napfényre vár.

Sárlé fröccsen nyítt kabátodra,
Párát lehet szitkok közt a szád,
Behúzott nyakkal toporogsz
Reménnyel, mi megmaradt mára:
A busz időben érkezik,
S az ég is kiderül talán.

Ha eljön ideje...

Ki vet morzsát az éhezőnek,
Ha megkondul a déli harang?
Ki vet ágyat a csavargónak,
Ha védtelen az utcán marad?
Ha eljön ideje az ölelésnek,
Megérint az, ki szíved vágya,
Vagy, mint fa érett gyümölcsét,
Álmod porba hullni hagyja?

Félelemjáték

Szép lovam, pejkóm,
Zabolátlan lélek,
Parázssal tartalak,
Mégis mindig félek,
Elhagysz egy éjszaka,
Vonz az égi fény,
Ezüst meződön
Már nem leszek én.
Telivér pejkóm,
A hűség erény,
Fájdalom gyötör
Vágy éjjelén,
Elhaló lépted
Az éjben dobol,
Hívnálak, hangom
Néma sikoly.

Kétely

Ismertelek...
Vagy csak úgy tűnik talán?
Arcod metaforákba csomagoltam,
Szemed az októberi ég,
Érintésed pórusaim mélyén őrzöm,
Hangod rejti a messzeség.
Mégis, néha nem tudom ki voltál,
Míg kutatok régi képek között,
Vajúdik bennem a kérdés:
Lehet-e kétely a hit mögött?

Az Istenséghez

Kerestelek nappal
Perlekedő szívvel,
Imákat morzsolva
Éjszaka csendjében,
Anyám lelkének
Féltő óvásában,
Kopjafa tövében
Apámat siratva.

Míg utamat jártam
Választ remélve,
Te ott voltál velem
Minden lépésemben.

Emlékező

Hűvös harmaton
Éles fűszálak vágják
Meztelen lábunk szárát,
Sziszegtünk,
A lombok közül
Napsugár lépett elénk,
Mosolygott,
S apró tenyerünkbe
Illatos vargányát nyomott.

Nyári nap a Hargitán

Őseink nyomdokában járunk,
Hol forrás pezseg gyökér alól,
Táltos fenyők éltes honában,
Hol regék kelnek ős hantokon.

Ott, ahol hajnalköntösben a nap
Vigyázó lándzsák hegyére száll,
S az ég magasán sziklák közt izzik
Merészen a havasi gyopár.

Gyantaillatot lehel az est,
S a szendergő alkonyfényben
Áhitattal kérünk mennyei
Áldást e földi fenségre!

Üzent az ősz

Levél jött az ősztől,
Sárga falevél...
Röptében a szél
Sodorta felém.

Tenyerembe simult,
Halkan zizegett,
Szomorú arcán
Zord üzenet.

Éjszaka csöndjében
Halk nesz... Ki jár?
Sok sárga levél
Szelek szárnyán száll...

Megbékélten

Amikor lehullott az első levél,
Földig hajolt érte az ág,
De hiába, elszállt a széllel,
Többé nem látta.

Visszahúzta folyton zizegő
Maradék sarja,
És túrta némán,
Mint űz gúnyt vele az idő...

Egy reggel különös pompában
Levelei elhagyták mind,
Roppant az ág, s a jeges űrben
Álomba merült megbékélten.

Elsodorva

Elsodorva bár, de csendes méltóságban
Telnek éveid. Múltadhoz köt
Gazdag hordalékod,
Jelent ad, s kínál jövőt.

Ajándékát hullatja rád a fény,
Szemedben eleven életek rajzolódnak,
Mit különös léted magához vonzott,
Új értelmet szült napjaidnak.

Mélázó nyugalmad borzolva,
Tükrödön nádszállal táncol a szél,
Szárny suhog a sás közti zombékon, felszáll,
S ha elfárad, pihenni fészkére visszatér.

Novemberben

Még fülemben cseng a tücsök ciripelése,
Lelkemben élő még az elmúlt nyár,
De kertem csendjében a gyeptetemére
Már szemfedőket terítnek a fák.

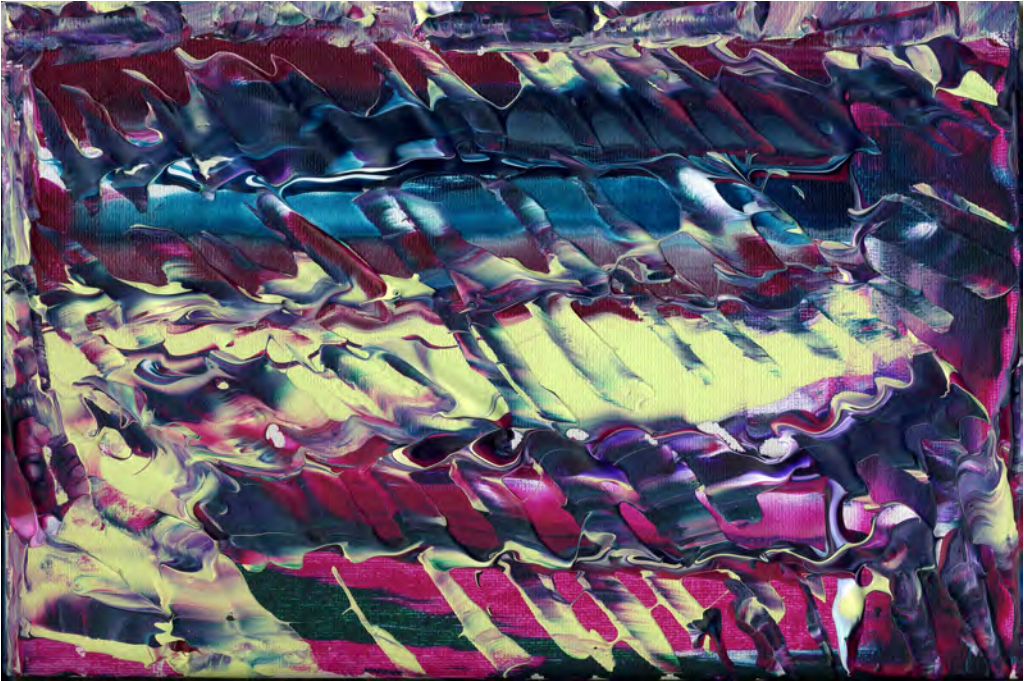
Harmatcsepp ringat az utolsó levél,
Míg színes halomra lebeg alá,
Dér hull hajnalok lila köpenyére, s a
Szél immár télnek pengeti dalát.

Új harmónia

Tegnap még borzongtak
A fák a szélben,
Barázdákban
A harmat jéggé fagyott,
Kérges lelkekből szálltak
Az égre apró sóhajok.

Ma éjjel a tél
Fényével borította az elmúlás
Kopott nyomdokát,
És az élet e tisztaságban
Teremtett magának
Új harmóniát.

Robogás

Árnyak, fények...
Út szélén a fák
Állnak s nézik,
Mint robog vonatunk
Az út vége felé.

Ritmusa ringat,
Néha ráz,
Ismeretlen tájban,
Zord állomás,
Egy perc megálló,
S indulunk tovább,
Utánunk valaki
Unottan integet.

Kezemben könyv,
Hű útitárs,
Menny és pokol közt
Nem is lehetne más...
Az ég tiszta kék,
A fenyők pásztorok,
Vonatunk szüntelen
Szakadék szélén
Robog.

Kövekbe vésve

Kövekbe vésett történelmünk,
Fukar kézzel bánt veled a fény,
Árnyékát arcodba vágva suhant
Kevélyen más tájak felé.

Viharoknak álltad ostromát,
S mi gyűlt benned, a tapasztalat,
Pórusaidban őrizve mélyen
A mának örökség maradt.

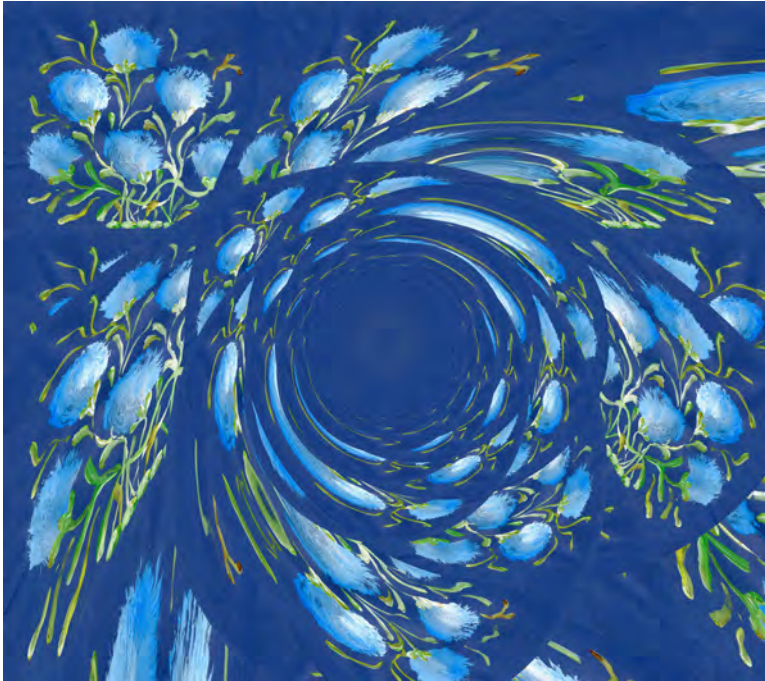

Dermedt világ

Árnyék eltűnik, ég pírja lankad,
Sötétség lappang a dombok között,
Csillagok gyúlnak sorban az égen,
Éber a Hold a világ fölött.

Fák törzse roppan, fagy foga marja,
Hízik a jég a patak vizén,
Kék színű havon róka se koslat,
Dermedt a lélek, bűn nem kísért.

Tűz lángja lobban, kormos kéményből
Szikrája pattan, mint ördögi fény,
Éjféli álom mélyére merül,
Jó napra várva a fáradt remény.

Újévi rigmus

Új esztendő, új kenyér,
Új bor asztal szögletén,

Új a szoknya, a csizma,
Új táncot jár, ki bírja.

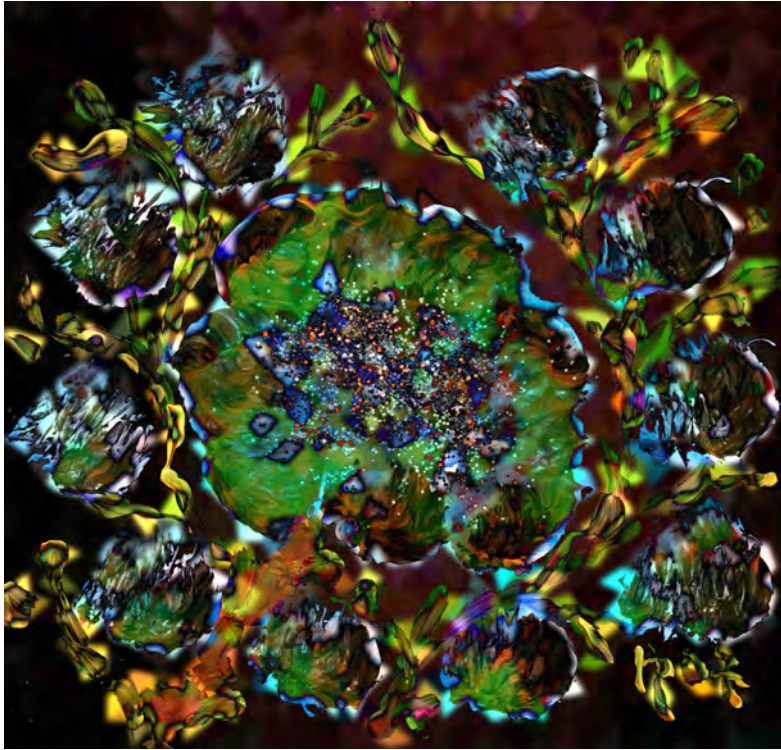
Új nótában új a strófa,
Új húron peng a szinkópa,

Minden új: a nő, a férfi,
Csak a szerelem a régi.

Ha legördül a függöny

Ha legördül a függöny,
A maszk lehull,
Meztelen állunk,
Arctalanul...
A holnapi darabban
Új maskara lép a színre,
Őrült a játszma,
S míg eljön a vége,
Shakespeare
Győzelmét aratja.

Kővirág

Életem, sokszínű kővirág,
Kemény talajba ültettelek,
Konokul bírni viharokat,
Mit rejtenek sötét fellegek.

Bízva bízni és élni tovább
Akkor is, ha durván láb tipor,
Küldetésed e földi létben
Véghezvinni a kimért úton.

Most hálás szívem simogatja
Túlélő szirmaid bársonyát,
S kéri, kísérjen égi áldás
A beteljesülés alkonyán!

M. Simon Katalin

Sepsiszentgyörgyön születtem, Erdélyben. Tanulmányaimat Makfálván, majd Székelyudvarhelyen, a nagy hagyományú Tanítóképzőben végeztem. Tanítói hivatásom az Andrei Muresanu Líceum magyar tagozatán teljesedett ki Besztercén, ahonnan nyugdíjazásom után férjemmel együtt visszaköltöztünk szülővárosomba. Férjem halála után az írás mellett három gyermekem és négy unokám teszi teljessé életemet.

Mióta írok? Kezdetben volt az olvasás. Számomra a könyv zseni gyermekkorom óta érzelmi és szellemi fejlődésemnek iránytűje volt. Tanítói tevékenységem idején születtek első gyermekverseim.

A természet nagysága iránti csodálatom, valamint az asszonyi lélek vívódásai ihlették a Horváth Piroskával, immár a második közös könyvünkben megjelenő verseimet, melyek üzenetét, úgy érzem, az ő színvilága megerősíti.

Nyomtatott gyermekversköteteim:

Ne lobbanj el, szalmaláng! – Sigma Publishing Kiadó, Torontó, 1999;

Tavasztól télig – Pontfix és Ikerhold Kiadó, Budapest, 2009.

Közös kiadás:

Horváth Piroska, M. Simon Katalin

Egy kép, egy vers – Misztótfalusi Kis Miklós Sajtóközpont – Kolozsvár, 2010.

Tankönyv, amelyben megjelentek verseim:

Szavakon innen, szavakon túl – 2. osztályos tankönyv első és második kötet – Műszaki Kiadó, Budapest, 2010.

Antológiák:

IrodalMatt a magyarnak – 2007 - Irodalmi Rádió;

Tizek – Barátok Verslista, 2009;

Téltúlélők – PC.Poéták – 2009;

Héttorony antológia – 2010;

Irodalmi és Képzőművészeti Kalendárium – Irodalmi Rádió, 2012.

Emlékek- Barátok Verslista-2012.

Mesekötetek, amelyben megjelentek saját meséim is:

Zöldfülű Péter – zöldmesék kicsiknek és nagyoknak – Baranya Megyei Múzeumok Igazgatósága – Pécs, 2010;

Kárpátok kincse – Korvin Kiadó, Déva, 2011;

Mesék könyve – Pannon Lapok Társasága, 2011.

Nyomtatott irodalmi folyóiratok, amelyben megjelentek írásaim:

Képzeld el... Irodalmi folyóirat – barátok Verslista,

Költészet napi szám, 2009;

Születésnapi szám, 2009;

Paletta – Virágok – 2010;

Költészetnapi szám, 2011.

Húsvét-Tavaszi- Szerelem, 2012/1

Digitális könyvek:

Gyí, lovam, lovacskám! – Gyermekversek, Napvilág Íróklub, 2008.

Egy kép egy vers, Horváth Piroska- M.Simon Katalin, Epubli,2012.

Világfa - Gyermekversek, Irodalmi Rádió, 2012.

M.Simon Katalin

Horváth Piroska

Erdélyben születtem, (régén, nagyon régén, még a múlt században) Magyardécsében, a cseresznye házában, földműves szülők második gyermekeként. Boldog, vidám, gondtalan falusi gyermekkorom volt, eltekintve a második világháború borzalmaitól.

Iskoláimat Désen és Kolozsváron végeztem.

A beszercei liceum tanáraként 28 éven át tanítottam biológiát, kémiát, lélektant.

Néhai férjemmel, Horváth Pál magyar irodalom szakos tanárral együtt lelkes támogatói voltunk a város kulturális életének (Színházcsoport, író-olvasó találkozó, szavaló estek, Népi Egyetem stb)

1985 óta Ausztriában (Riedben) leltem második otthonra, ahol kielégíthettem régi vágyamat: megismereni a világot. Legfontosabb állomásaim: a Niagara víz-

esés, New York felhőkarcolói, Egyiptomi piramisok, Bangkok templomai, Hongkong és sok-sok más.

Legizgalmasabb kalandomat 2001 szept 11- én éltem át: éppen Amerikába repültem, mikor ott a nevezetes terrortámadás történt. Ezért repülőnket Kanadába térítették el, Halifax-ban öt napot töltöttem egy tengerész kaszárnyában több ezer útitársammal együtt.

Irodalmi és művészeti tevékenységem eredményei:

Könyvek:

- Kényszerleszállás, Halifax
- Életminőség (Pittsburgh)
- Dance in Africa – közös könyv Bluebird, barcelonai festőművésszel (2006, 2012)
- Egy kép – egy vers, - közös kötet M. Simon Katalin író-költővel .

Elektronikus könyv: Egy kép - egy vers:

<http://www.epubli.de/preview/publication/13668>

Fotókkal illusztrált útirajzok:

- Ahova otthonról hazajövök (Ried)
- Nosztalgia (Salzkammergut)
- Így láttam Kanadát
- Életminőség - Pittsburgh
- A reménység lángja (London, Kanada)
- Salzburg
- Kelheim - Weltenburg
- Braunau, a gótikus város
- Velence
- Itáliai emlék

Hangoskönyvek :

- Nyírfák
- Teljesen más
- Itáliai emlék
- Ketyegés
- Velence
- Bellária
- Csodálatos katasztrófa: New York
- A gótikus szépség: Braunau
- Szemerkélő esőben: London
- Novellák
- Pálmák alatt: Mallorca
- Karcolatok
- Virágaim
- Újabb virágaim
- Igaz volna?
- Kötöm kévéimet
- Mit panaszkodsz?!
- Egy szál rózsza
- Hol van Hadad?
- Kalászaim
- Virágokba burkolva
- Levelek
- Mint a szél játéka
- Udvarhelyi találkozó
- Egy fotóalbum margójára
- Décei emlékmorzsák
- Válassz képet, rámászd be!

- Gyöngyszemek
- Nosztalgia
- Képek szülte gondolatok
- Szférák hangulata
- Én most is itt vagyok!
- Az Élet ajándéka volt

Hét évvel ezelőtt kezdtem hozzá festeni, addig azt sem tudtam hogyan kell egy ecsetet kézbevenni, azóta meg mondhatni nem esik ki kezemből.

Nem a valóságot másolom,- ahhoz ott a fényképezőgépem, s használom is gyakran!

Bárhova megyek, azt magammal viszem, valamint diktafonomat s ha lehet komputere-met is.

Amit életem során magambaszívtam, feldolgoztam és tároltam, - most azt vetítem pa-pírra, vászonra, - de nemcsak az egykori élményeket, hanem azt a színes érzelmi töltetet is, amellyel mostanig őriztem őket becsomagolva, lelkem mélyében.

Festményeim a következő kategóriába sorolhatók:

- Virágok
- Szivárvány
- Kék világom
- Vörös bolygó
- Touch me
- Rezgések
- Tájképek
- Absztrakt munkák
- Sorsok
- Digitális képek
- Fekete-piros
- Felejtsük el a múltat!
- Agytorna (arcképcsarnok)
- Pipacsmező

Ezek közül leggazdagabb a Virágok sorozat. Linzben a Virágfestőnő (Die Blumenma-lerin) nevet kaptam.

Galériák:

Képeimet fénymásolva és digitalizálva, megzenésített Galériákba foglalom és CD-re rögzítem. A Galériák időtartama 30-35 perc. Átlag 35-45 kép, illetve annak digitális változatait tartalmazzák.

Eddig 98 egyéni Galéria született és 8 közös, más festőművészekkel

- a barcelonai Bluebird festőművésszel: Africa Dance, Birds & Flowers, Flowers & Birds, Women & Flowers
- a riedi Kubinyi P. Rozália festőművésszel: Moments
- valamint Terényi Ede kolozsvári zeneszerzővel: Öröm, Bűvölet, Fantázia címmel.

Több száz képem található magángyűjteményekben a világ különböző részein:

Románia, Magyarország, Ausztria, Németország, Olaszország, Svájc, Horvátország, Svédország, Hollandia, Brüsszel, Kanada, Egyesült Államok, Ausztrália, Thaiföld, Hongkong.

Kiállításaim

- 2007 Hadad - Románia
Beszterce - Románia
Kolozsvár - Románia
Mezőtúr - Magyarország
- 2008 Temesvár - Románia
Linz - Ausztria
- 2009 Mezőtúr - Magyarország
Budapest - Magyarország
Magyardécse – Románia
Växjö - Svédország
Temesvár – Románia
- 2010 Beszterce – Románia
Székelyudvarhely – Románia
Csíkszereda - Románia
- 2011 Beszterce - Románia
Temesvár - Románia
Beszterce - Románia
Ried - Ausztria (állandó kiállítás)
- 2012 Beszterce – Románia
Kaposvár – Magyarország
Nagybánya – Románia
Temesvár – Románia

Életrajzi adataim megtalálhatók az Erdélyi Magyar KiKicsoda 2010 lexikonban

Blog és honlapok:

www.horvathpiroska.com

www.piroska.jimdo.com

e-mail: horvath_piroska@hotmail.com

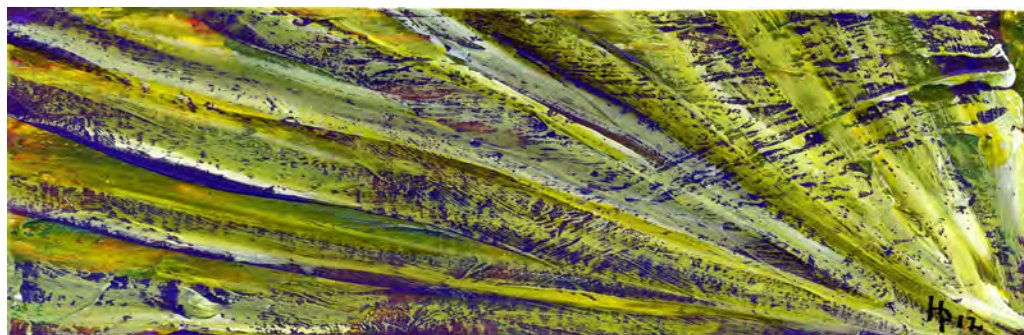
skype: horvathpiroska

e-könyvek: www.piroska.jimdo.com/könyvek

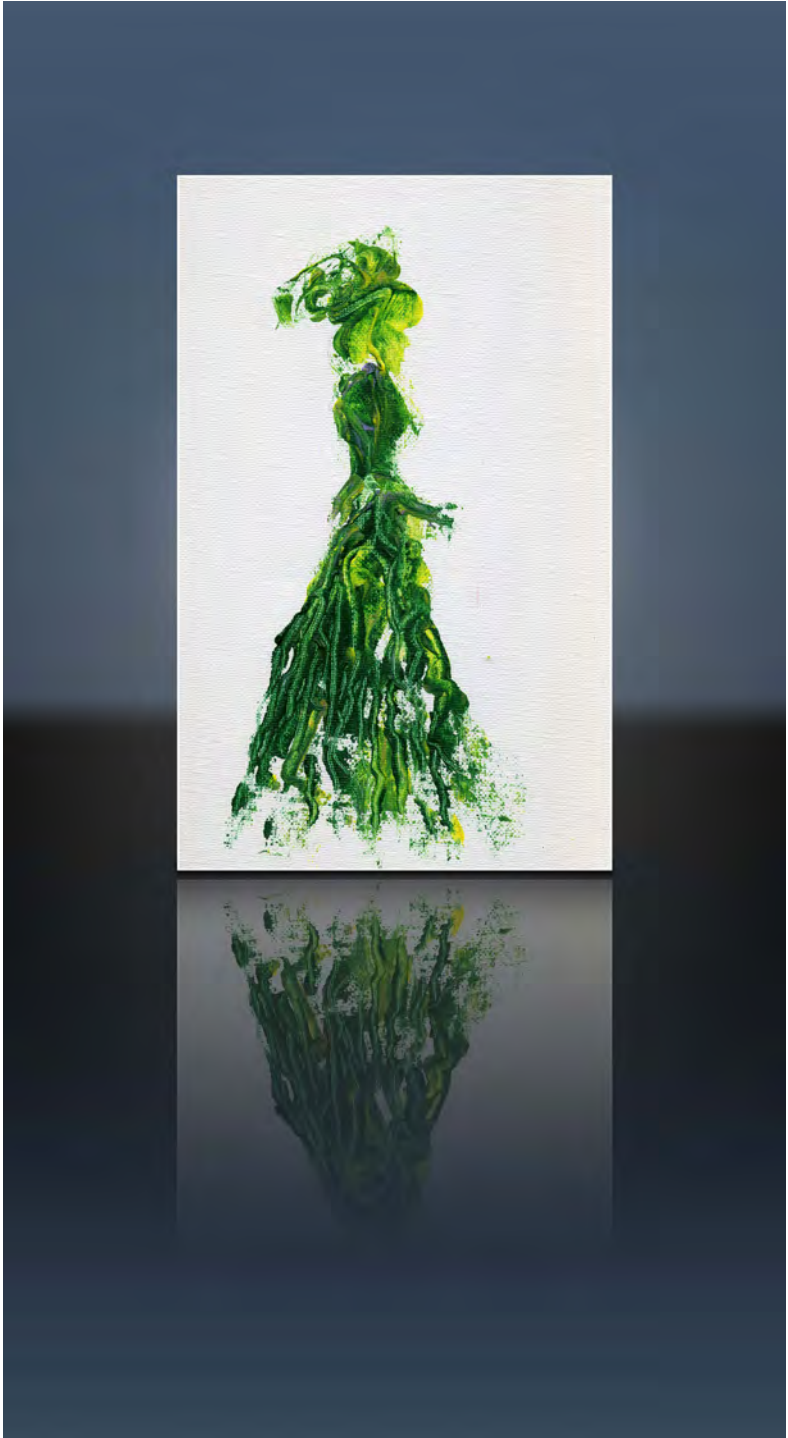
Tartalom

Útépités	3	A csend	29
Színek és szavak	6	Reményvel	30
Adjak !	7	Ha eljön ideje...	31
Fohász	8	Félelemjáték	32
Egy kép, egy vers	9	Kétely	33
Óhaj	10	Az Istenséghez	34
A múlt jogán	11	Emlékező	35
Érints meg!	12	Nyári nap a Hargitán	36
Mi örökre megmarad	13	Üzent az ősz	37
A fészek	14	Megbékélten	38
Kövek, tanítsatok!	15	Elsodorva	39
Örvendezz, világ!	16	Novemberben	40
Nyitány	17	Új harmónia	41
Merengő	18	Robogás	42
Az első csók	19	Kövekbe vésve	43
Április	20	Dermedt világ	44
Májushoz	21	Újévi rigmus	45
Zsenge álom	22	Ha legördül a függöny	46
Rónamezők éke	23	Kővirág	47
A fény virága	24	M.Simon Katalin	48
Önimádat	25	Horváth Piroska	50
Szerelem virága	26	Tartalom	55
Meglásd, szép virágom	27		
Nekünk is volt tavaszunk	28		

Útjaink valamikor találkoztak Besztercén, Erdélyben. Néhány évig párhuzamosan haladtak, aztán messze eltávolodtak egymástól, de évtizedek múltán az internetnek köszönhetően újra összefutottak. Ebből a virtuális újratalálkozásból született e könyv. (Horváth Piroska)

Horváth Piroska színvilága, amely az emberi lélek mélyén szunnyadó érzéseket, érzelmeket kelti életre, számos versemet ihlette, melyeket szeretettel osztok meg azokkal, akik e könyvet kezükbe veszik. (M. Simon Katalin)

Impressum

Copyright:

© 2013 Horváth Piroska

© 2013 M. Simon Katalin